

Bir Dananın Sonsuz Yolculuğu

AHBAP
FERDINAND

Erol Hızarcı

© KARAKARGA YAYINLARI 335

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

AHBAP FERDİNAND

Erol Hızarcı

Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Kutlukhan Perker

Yayın Koordinatörü: Mesud Ata

Editör: Ezgi Aksoy

Kapak Tasarımı: Sedat Gösterikli

Reklam ve Tanıtım Müdürü: Bilgen Ülgen

1. Baskı: Şubat 2021

ISBN: 978-625-7217-51-4

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumaloğlu, Mustafa Kutlukhan Perker
KaraKarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No: 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No 31/5 Nişantaşı / İstanbul

Tel: (0 212) 252 22 42 **Fax:** (0 212) 252 22 43

 karakarga.com info@karakarga.com
 [karakargayayinlari](https://www.facebook.com/karakargayayinlari) [karakargayayinlari](https://www.instagram.com/karakargayayinlari)
 [karakargayayin](https://twitter.com/karakargayayin)

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Maltepe Mahallesi Hastane Yolu,
Sokak No 1/6 Zeytinburnu - İstanbul

Tel: 0 212 613 30 06 **Matbaa Sertifika No:** 48625

Bu kitabın telif geliri, yazarı tarafından çiftlik hayvanlarını koruma ve kurtarma çiftliği Angels Farm Sanctuary Türkiye'ye bağışlanmıştır.

Destek Dükkanı

Yeşim, Hakan ve Mavi'ye...

Rize'deki kurban pazarından kaçıp denize atlayan ve dört gün dört gece yüzerek Trabzon'da karaya çıkan Ferdinand tekrar yakalanmaktan kurtulamadı ama Ahbap Platformu sayesinde özgürlüğüne kavuştu. Şimdi mutlu bir hayat sürüyor.

Hayat bayram olmasa diyen Ferdinand, kendi kaderini çizmek, özgürlüğe kavuşmak, bilgece bir yaşam sürmek konusundaki masal kalıplarını ters yüz ederek, yalnızca kahramanın değil, kurbanın da sonsuz yolculuğu olduğunu gösterdi. Özgür yaşamak yalnızca kahramanların erişebileceği bir ayrıcalık değil, kurbanların yazgısıyla doğanların bile hakkıdır.

Bir dananın sonsuz yolculuğu, eril kahramanların yollarına serilen kırmızı halıyı silip süpürebilir. Hatta rulo yapıp, kapının arkasına koyabilir.

Erol Hızarcı

Ferdinand doğuştan farklıydı, çünkü doğar doğmaz başını taşa vurmuştu. O bir danaydı, anası da doğal olarak bir inekti.

Ferdinand bir çiftlikte dünyaya gelmişti. Çiftlikte çalışan kahyalar, her inek doğum yaparken yardım eder, ebelik yaparlardı. Ancak Ferdinand'ın doğumu böyle olmamıştı. Anası otlaya otlaya ahırdan epey uzaklaşmış, gözden yitip gitmişti. Doğuracağını anlayınca güzel bir yer seçmek istemişti. Derenin kıyısına gitmiş, bir ağaç gölgesi bulmuş, “doğumda çok su kaybederim, şu dereден kana kana su içeyim” demişti. O kadar çok su içti ki, davul gibi şişti. Zaten gebeydi ve bu yüzden şişkindi, patlayıp çatlayana kadar su içince fil kadar oldu.

Uçarak gelen birkaç ördek su içmek için dere kıyısına kondu. Şişmiş ineği önce bir fil sandılar.

“Hey ahbap, sen fil misin?” diye sordu ördeklerden birisi.

“Bu ne saçma bir soru” dedi inek. “Ben bir ineğim. File benzer bir halim mi var şaşık?”

“Var tabii. File benzer bir halin olmasa, neden sorayım ki? Fil desem, hortumun yok, kulakların minicik, boynuzların tepende ve minik. Zaten burada fil yaşamaz. Ama hiç senin gibi bir inek görmedim ömrüm boyunca. Sen de anguslar gibi başka ülkeden mi geldin?”

“Hayır, ben yerli ineğim. Sıradan bir yerli inek. Neyimi file benzettin, çok merak ettim şaşık ördek? Gözlerin bozuk mu yoksa?”

“Gözlerim bozuk değil. Eğer aramızda saydam bir büyüteç yoksa, fil kadar şişko bir ineksin sen. Farkında değil misin?”

“Fil kadar mı? Amma abarttın ha! Sadece gebeyim. O yüzden karnım şiş.”

“Yok canım, daha neler! Bu şişkoluk sadece gebeliktense, en az beş dana vardır senin karnında.”

“Sen ne kadar kaba bir ördeksin. Gebeyim diyorum, doğurmak üzereyim, şu an kalbim çok hassas. Sen de bana ‘fil kadarsın, şişkosun, karnında en az beş dana vardır’ diyorsun. Kalbimi kırdın sen, kaba ördek. Karnımdaki bebeğim senin yüzünden kırgın doğacak. Keşke hiç gelmeseydiniz, keşke hiç açmasaydın o şom ağzını.”

Ördekler aralarında tartıştılar, hep bir ağızdan vakladılar, ineğin haklı olduğuna karar verdiler. Onun gönlünü almak için hemen bir şey yapmalıydılar. Bunun için hiç vakit kaybetmemeliydiler, çünkü bebek dünyaya gelmek üzereydi. Bebek doğmadan, anasının gönlünü alıp mutlu etmeliydiler.

“Senden özür dileriz. Hatamızı hemen telafi etmek, gönlünü almak istiyoruz ki, şimdi seni mutlu edersek, bebeğin mutlu doğar.”

“Bunu söylemeniz bile yeterli. Şapşık arkadaşınızı bağışlıyorum. Bundan sonra dişilere karşı nazik olmayı öğrenir umarım.”

“Hadi ama ahbap, seni nasıl mutlu edebileceğimizi söyle bize.”

“Şey bilmem ki” dedi inek. “Ben hep uçmak istemişim. Acaba beni uçurabilir misiniz?”

Ördekler aralarında tartıştılar, hep bir ağızdan vakladılar, yapamayacaklarına karar verdiler.

“Kusura bakma ama bizi aşar. Gagalarımızla seni kulaklarından ve kuyruğundan tutup havalandırırız, ama uçuramayız. Şu an çok ağırsın, bir kaza olabilir. Uçuş kazaları da genellikle hafif atlatılmaz, özellikle belirteyim.”

“Beni Kaf Dağının ardına kadar uçurmanız gerekmiyor. Ayaklarımı yerden kesip birazcık havalandırmanız bile yeter. Bir *selfie* ile bu ânı ölümsüzleştirmek beni aşırı mutlu eder.”

Ördekler, “Peki ahbap. Deneyelim bakalım” dedi.

İki ördek kulaklarını, iki ördek boynuzlarını, iki ördek de

kuyruğunu gagalarıyla sımsıkı tuttu, hep birlikte kanat çıparak ineğin ayaklarını yerden kesmeyi başardılar. İnek havalanınca o kadar sevindi, o kadar heyecanlandı ki,

“Lütfen beni uçurun, beni derenin karşısına kadar uçursanız bile yeter, *selfie* beni kesmez artık, bu ânı videoya çekmem gerek” dedi.

İnek telefonun kamerasını video moduna aldı, çekime başladı. “Şu an dünyanın en mutlu ineğini seyrediyorsunuz. Şu an dünyanın en mutlu ineği benim, çünkü dere ötesi uçuş gerçekleştiren ilk inek benim, şahitsiniz” deyip “YAAŞASIN!” diye bağırdı. Ama deli dana gibi böğürürken kendisini o kadar zorladı ki, karnındaki bebek fırlayıp şıp diye doğuverdi, doğar doğmaz baş aşağı düştü, deredeki bir kayaya başını vurdu.

İnek “Eyvah. Yavrum...” diye bağırdı.

Ördekler telaşa kapıldı. Onlar da “eyvah eyvah” diye vakladılar. İçlerinden birisi, “Eyvah ki ne eyvah. Zavallı bebek doğar doğmaz başını taşa vurdu. Garibim, kesin deli dana olacak” dedi.

İşte Ferdinand böyle doğdu. Kaderi doğum anında yazıldı. Ferdinand çok mutlu doğmuştu. Uçurumlardan, köprülerden düşenleri saymazsak, doğa tarihinde ilk uçan ineğin yavrusu olarak dünyaya gelmişti. Dere ötesi uçuş yaparken, aşırı mutlu bir anadan doğmuştu. Ancak doğar doğmaz başını taşa vurduğu için bingılacağı azıcık zedelendi. Zaten anası deli dana gibi böğürürken karından fırlamıştı, onun fırlama

bir deli dana olması artık kaçınılmazdı.

Ördekler telaşla dereye indiler, yavrunun göbek bağıını kopardılar, hemen dere suyunda yıkamak istediler. Fakat derenin çok güçlü çağıldadığı yerdeydiler. Yavrucuk suya kapıldı gitti.

İnek “Eyvah. Yavrum...” diye bağırdı.

Ördekler telaşa kapıldı. Onlar da “eyvah eyvah” diye vakladılar. İçlerinden birisi, “Eyvah ki ne eyvah. Zavallı bebek doğar doğmaz suya kapıldı. İnşallah boğulmaz, şuna yüzme-yi öğretelim bari” dedi.

Anası peşinden yetişemiyordu. Ördekler onu tutup dere kıyısına taşıyamazlardı. İki ördek onu kaybetmemek ve anasına yerini belli etmek için tam üstünde uçuyordu. İki ördek önüne, iki ördek yanına kondu.

“Hiç korkma evlat, sana yüzmeyi öğreteceğiz. Başını suyun üstünde tut. Akışla birlikte hareket et, bacaklarını salla. Suyun sığılaştığı yerde sınıksız bas, biz seni dere kıyısına taşıyoruz.”

“Korkmuyorum ki, ben çok mutluyum. Havada doğan, suda yüzen ilk danayım. Ben galiba dünyaya yüzlemek için geldim.”

“Ona ne şüphe! Boğulmak için gelmediğin kesin. Haydi dediğimizi yap, yüzmeyi öğren. Gerisi kolay.”

Ferdinand ördeklerin söylediklerini uygulayarak yüzme-yeye başladı, mutluluktan böğüre böğüre şarkı söylüyordu.

Ördeklerden birisi, “İşte bu harika. Yüzmeyi hemen öğrendi, ama korktuğumuz da başına geldi. Şuna bakın nasıl

bögürüyor, resmen deli dana” dedi.

Ördekler hep birlikte vaklayarak güldüler.

Ferdinand yüzmeye doyamadı. Zavallı anası dere kıyısına çıktı, koşa koşa gitti peşinden. Yavrusuna yetişene kadar canı çıktı.

Ördekler “Yeter artık, kıyıya çık. Anan seni merak eder” diyorlardı.

Neyse ki su sığlaştı, Ferdinand yüzmeyi bıraktı, dere kıyısına çıktı. Anası soluk soluğaydı yanına geldiğinde.

“Ah güzel yavrum benim. Yüzünü göremeden, birlikte bir selfie çekmeden, su oldun aktın gittin uzaklara” dedi.

Hemen yavrusuyla bir selfie çekti, sonra ördeklerle birlikte selfie çekti. Hepsini Instagram hesabında paylaştı.

Danaların kaderi doğarken yazılır. Ferdinand doğuştan farklıydı. Uçan inekten doğmuştu, akli havalarda, başına buyruk olacaktı. Doğar doğmaz başını taşa vurmuştu, bu yüzden deli dana olacak, “büyüyünce uslanır, evlenince durulur, baba olunca olgunlaşır” diyeceklerdi. Ayaklarını yere basmadan, yürümeden önce yüzmeyi öğrenmişti. Su sporlarıyla uğraşması, hatta olimpiyatlara katılması bile mümkündü. Kaderinde yüzmek kesinkes olacaktı.

Anası onu doğururken uçmakla kalmamış, video bile çekmişti. Ferdinand’a yetişir yetişmez bol miktarda çekmiş, Instagram hesabında paylaşmıştı. Ferdinand bir sosyal medya fenomeni olursa, hiç kimse şaşırılmazdı.

Mutlu doğmuştu, mutlu olmak, mutlu bir ömür sürmek

için yaşayacaktı. Anası “YAŞASIN!” diye bağırırken karından fırlamıştı. Elbette fırlama olacaktı, ama o söz bir mühürdü: “YAŞASIN!”

Ferdinand ne olursa olsun, yaşayacaktı!

Ferdinand çiftlikte, anasının yanında büyüdü. Tabii dizlerinin dibinde değil, olsa olsa yakınlarında demeli. Doğuştan fırlama olduğu için deli dana gibi oradan oraya hiç durmadan koşturuyor, zıplıyor, dans ediyordu. Çünkü çok mutluydu.

Biraz büyüyünce hiç durmaz oldu yerinde. Bununla kalmayıp çiftlikteki danaları azdırıyordu daima. Deli gibi oynuyorlardı. Öteki danalar, Ferdinand'a ayak uydurayım derken, koşturup oynamaktan kan ter içinde kalıyorlardı, pestilleri çıkıyordu. Tabii ki, bu yüzden tığ gibiydi danalar, hepsi atletikti, dipdiriydi. Ancak çiftlik sahibi, danaların atletik olduğunu düşünmüyordu. Onun gözüyle bakınca, cılızdı hepsi. Besili değillerdi. Oysa çiftlik sahibi danaların, ineklerin,

boğaların besili, epey şişkin olmasını istiyordu. Nedeni de belliydi, vakti gelince onları kasaplara satıyordu. Kasaplar da, besili, şişkin, tombul olanlara iyi para veriyordu.

Çobanlar da bıkmıştı Ferdinand'dan. Arkadaşlarına uçabileceklerini söylüyordu, onları uçmaya teşvik ediyordu. Bu yüzden çiftlikteki saf danalar, yağız atlar gibi çitleri aşabileceklerini sanarak, çitlerin üstünden yüksek atlama denemeleri yapıyor, ufak tefek kazalarla yaralanıp bereleniyorlardı.

Tabii ki Ferdinand onları yüzmek için sık sık dereye götürüyordu. Çobanlar deli dana Ferdinand'dan bıkmakta haklı değillerdi. Ferdinand'ın yüzünden çiftlikte sabah akşam danaların peşinde koşmak, dereye yüzmeye kalkan danaları kurtarmak, çitleri aşmak isterken yaralanan danaları tedavi etmek zorunda kalıyorlardı. Ferdinand spor kampına çevirmişti çiftliği. Sanki besiyeye çekilmemişlerdi, olimpiyatlara hazırlanıyorlardı çiftlikte.

Kahyalar ve çobanlar, çiftliğin sahibine Ferdinand'ı şikayet ettiler. Danalar cılız kalıyorlardı Ferdinand yüzünden. Şimdiden böyleyse, boğa olduğunda ne yapmazdı? Başlarına daha neler açmazdı?

Çiftlik sahibi kahyalar ve çobanların yakınmalarını dinledi ve söylediklerine hak verdi. Ferdinand'ı bayram için kurbanlık olarak ayırdı. Onu ahıra kapattılar ve gürbüz bir dana olması için besiyeye çektiler.

Ferdinand önce cezalandırıldığını sandı. Hapse mi atılmıştı yoksa? Çok üzgündü, arkadaşlarıyla koşup oynamak,